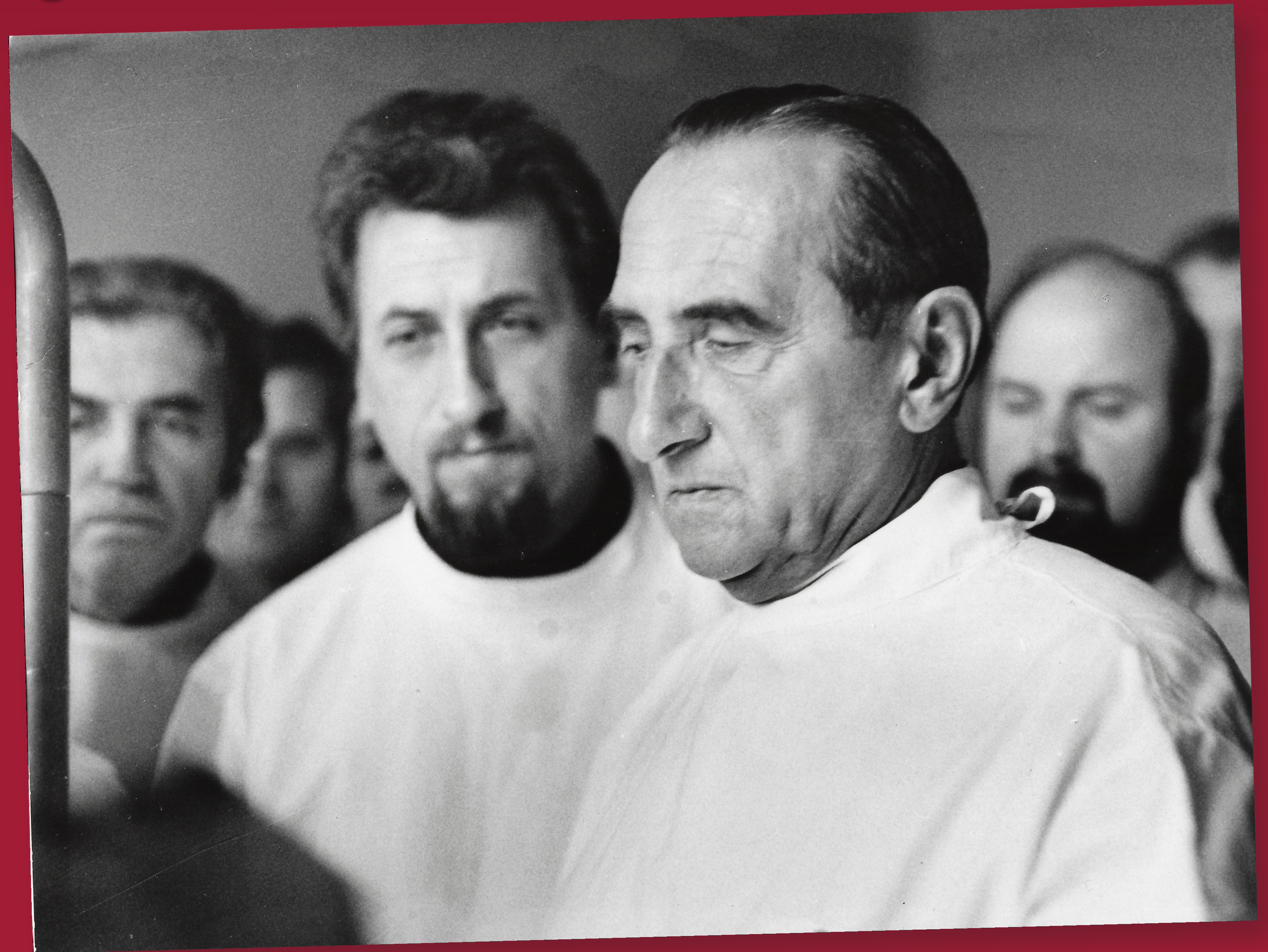

Historia Warszawskiej Kliniki Ortopedycznej

W marcu 1966 roku prof. Marian Garlicki został powołany przez Radę Wydziału Lekarskiego Warszawskiej Akademii Medycznej na stanowisko kierownika Katedry i Kliniki Ortopedycznej tejże uczelni. Funkcję tą pełnił przez 13 lat, aż do przejścia na emeryturę w 1979 roku. W 1969 roku prof. Garlicki został przewodniczącym polskiej grupy SICOT i wraz z prof. Degą i Grucą uczestniczył w zjeździe SICOT w Meksyku. W 1973 roku prof. Garlicki otrzymał doktorat honoris causa Wojskowej Akademii Medycznej, a w 1996 Śląskiej Akademii Medycznej.

Prof. Garlicki przeniósł się do Kliniki Warszawskiej Akademii Medycznej z czterema swoimi uczniami : Witoldem Szulcem, Romualdem Kreczko, Henrykiem Tkaczukiem i Zbigniewem Salamonem, wszyscy oni z czasem uzyskali tytuł profesora. Nowopowstały zespół kontynuował tradycje kliniczne Grucy. Prof. Garlicki wprowadzał do praktyki klinicznej światowe nowinki chirurgii ortopedycznej. Był gorącym entuzjastą endoprotezoplastyki stawu biodrowego, którą intensywnie rozwijał w klinice. Przy klinice powstał „Bank Endoprotez”, który rozdysponowywał endoprotezy do wszystkich ośrodków w kraju. Prof. Garlicki habilitował ortopedów, był promotorem ponad 30 doktoratów. Profesor Garlicki był człowiekiem wielkiego formatu, który potrafił leczyć wiele trudnych przypadków ortopedycznych ale również aktywny towarzysz, zawsze elegancki i życzliwy dla ludzi

Na pierwszym planie Prof. Marian Weiss i Prof. Marian Garlicki

Prof. Marian Garlicki, Prof. Rapała, Prof. Wojciech Kuś

Prof. Marian Garlicki, Prof. Andrzej Górecki, Prof. Wojciech Kuś

W 1979 Kierownictwo Katedry i Kliniki Ortopedycznej Warszawskiej Akademii Medycznej objął prof. Witold Szulc. Należał on do grona bliskich współpracowników prof. Garlickiego. Utworzony przez niego zespół lekarski kontynuował tradycje kliniki. Prof. Szulc rozwijał działalność oddziału ortopedii dziecięcej, poradni preluksacyjnej, opierająca się na metodzie Grafa. Ważnym obszarem działalności Kliniki w tamtym okresie była endoprotezoplastyka dużych stawów, a szczególnie stawu biodrowego, w której to dziedzinie Klinika zajmowała przodujące miejsce w kraju. Klinika jako jedna z pierwszych ośrodków wprowadziła nową metodę leczenia wg. Ilizarowa. W 1988 roku Klinika była organizatorem walnego zjazdu Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego, który odbył się w Warszawie w Pałacu Kultury i Nauki. Prof. Szulc był promotorem licznych habilitantów i doktorantów. Zmarł tragicznie w 1997 roku.

W 1997 roku kierownikiem Kliniki został prof. Andrzej Górecki.

W klinice nadal rozwijano liczne dziedziny chirurgii ortopedycznej. Wprowadzono nowoczesne zespolenia kości w oparciu o najnowsze osiągnięcia światowej ortopedii.

Rozwinęła się chirurgia artroskopowa stawu kolanowego i biodrowego. Wprowadzono do praktyki klinicznej endoprotezy bezcementowe i nowoczesne systemy rewizyjne. Ponownie na szeroką skalę wróciły do kliniki operacje kręgosłupa, w tym operacje korekcyjne skolioz w oparciu o najnowsze techniki chirurgiczne. Kontynuowano nadal operacje w oparciu o metodę Ilizarowa, której to Klinika stała się ważnym m ośrodkiem w Kraju.

Prof. Górecki pełniąc funkcję Konsultanta Krajowego w Dziedzinie Ortopedii i Traumatologii Narządu ruchu dbał o rozwój tej dziedziny medycyny, był autorem nowego projektu specjalizacji w dziedzinie ortopedii i traumatologii narządu ruchu. Zmarł tragicznie w sierpniu 2013 roku.

W latach 2013- 2014 funkcję p.o. kierownika Kliniki pełnił dr hab. n. med. Grzegorz Szczęsny.

Obecnie kierownikiem Kliniki od 2013 roku jest prof. Paweł Małydk, który pracę w Klinice rozpoczął w 1977 roku. W 1980 r. uzyskał I stopień specjalizacji, a w 1984 r. II stopień specjalizacji z ortopedii i traumatologii. Obszarem zainteresowań, podczas jego pracy w Klinice były zagad-

nienia dotyczące zachowawczego i operacyjnego leczenia rozwojowej dysplazji stawu biodrowego. Szczególnie dużo miejsca poświęcił synwektomii i endoprotezo plastyce stawu. Doktorat uzyskał w 1989 roku, a habilitował się 1998 roku. Obecne zainteresowania ogniskują na wprowadzaniu i ocenie klinicznej różnych metod leczenia operacyjnego chorych reumatycznych. W 1999 roku został kierownikiem Kliniki Reumoortopedii Instytutu Reumatologii. Od 2001 roku prof. Paweł Małydk działa w Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Stopni i Tytułów Naukowych. Należy do Krajowej Rady Transplantacyjnej. Jest wiceprzewodniczącym Rady Naukowej przy Instytucie Reumatologii w Warszawie. Od wielu lat działa na rzecz Polskiego Towarzystwa Ortopedycznego i Traumatologicznego. Obecnie pełni funkcję Prezesa PTOiTR, ponadto jest konsultantem krajowym w dziedzinie ortopedii i traumatologii narządu ruchu. Celem bieżących starań profesora jest poprawa warunków pracy w mocno wyeksploatowanym budynku „Pałacu Grucy”. Zapowiedzią dalszego rozwój Kliniki jest otwarcie nowoczesnego bloku operacyjnego składającego się z 6 odrębnych sal oraz planowana rewitalizacja całego kampusu przy ul. Oczki, która stworzy dobre warunki rozwoju również dla innych ośrodków klinicznych naszej Uczelni.